

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 18

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 748 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	2-3		Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	10-12
Decizia nr. 823 din 10 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-6	1.	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 826 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	6-7		— Ordonanță pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul impozitelor și taxelor locale	13
Decizia nr. 877 din 23 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	8-9		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 878 din 23 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120, art. 120 ¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței			21. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului György Frunda	13
			22. — Decizie pentru eliberarea domnului Florea Voinea din calitatea de consilier onorific al prim-ministrului	14
			23. — Decizie privind numirea domnului Victor Socaciu în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989	14
			24. — Decizie privind eliberarea domnului Ilie Dincă din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.....	15
			25. — Decizie privind numirea domnului Vasile Daniel în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 748**

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ana Roman Livia în Dosarul nr. 10.355/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.016D/2012.

La apelul nominal, se prezintă, personal, Ana Roman Livia, autor al excepției de neconstituționalitate. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise ce cuprind completări și precizări referitoare la excepția de neconstituționalitate invocată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate. În acest sens, arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional cu privire la modul de calcul al punctajului, deoarece, indiferent de valoarea stadiului de cotizare și a modalității de stabilire a cuantumului total de cotizare, suma totală rezultată se împarte invariabil la un coeficient stabil de 12, asimilat celor douăsprezece luni ale anului, cu toate că, în multe cazuri, salariatul a lucrat efectiv perioade mai mici de timp, astfel încât, normal și firesc, ar fi ca acel coeficient de împărțire să fie proporțional cu perioada de cotizare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.355/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de reclamanta Ana Roman Livia cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect „contestație decizie de pensie”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat reglementează un

regim special, favorizant, în privința modului de calculare a pensiei. În acest sens, arată că, indiferent de valoarea stadiului de cotizare și a modalității de stabilire a cuantumului total de cotizare, suma totală rezultată se împarte, invariabil, la un coeficient stabil de 12, cu toate că, în multe cazuri, salariatul a lucrat efectiv perioade mai mici de timp, ca urmare a unor concedii fără plată, absolvire studii etc. Ca atare, apreciază că prin instituirea acestui mod de calcul se creează un dezavantaj major pentru întreaga masă de asigurați care beneficiază de dreptul la pensie, ceea ce contravine art. 16 alin. (2) din Legea fundamentală.

În final, arată că textul de lege criticat este nelegal și neconstituțional, aducând atingere dreptului la pensie, prevăzut la art. 47 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, limitându-se a se pronunța cu privire la întrunirea condițiilor de admisibilitate a acesteia și de sesizare a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, soluția legislativă criticată fiind preluată în cuprinsul art. 96 din actul abrogator. În acest context, apreciază că nu poate fi reținută critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2) și art. 47 din Constituție, motiv pentru care prevederile art. 96 din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, care, la data sesizării instanței de contencios constituțional, aveau următorul conținut: „*Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului realizat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual,*

inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică și Studii Economice.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, soluția legislativă criticată fiind preluată, în esență, în cuprinsul art. 96 din actul abrogator, care prevede că: „(1) *Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare realizate în anul calendaristic respectiv.*

(2) Punctajul lunar se calculează prin raportarea câștigului salarial brut/solda brută sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) În situația asiguratului care contribuie la un fond de pensii administrat privat, punctajul lunar stabilit în condițiile prezentei legi se corectează cu raportul dintre contribuția datorată la sistemul public de pensii și contribuția prevăzută de lege pentru condiții normale de lucru.

(4) Pentru lunile pentru care Institutul Național de Statistică încă nu a comunicat câștigul salarial mediu brut se utilizează, pentru întreaga lună, ultimul câștig salarial mediu brut comunicat.”

Având în vedere însă că prevederile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 sunt aplicabile în cauza concretă dedusă judecării și își produc efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să examineze constituționalitatea textului de lege cu care a fost sesizată.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora „*nimeni nu este mai presus de lege*”, și art. 47 alin. (2), care prevăd că „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 457 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 20 octombrie 2005, Curtea a reținut că, „prin conținutul său, textul legal criticat, care stabilește norme cu caracter tehnic

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ana Roman Livia în Dosarul nr. 10.355/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

privind modul de determinare a punctajului mediu anual al asiguratului, ce va sta la baza stabilirii cuantumului pensiei cuvenite celui în cauză, nu conține în sine nicio dispoziție de natură să încalce prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție”.

De asemenea, prin Decizia nr. 500 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 19 ianuarie 2005, Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica potrivit căreia art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 ar înfrânge norma constituțională cuprinsă în art. 47 alin. (2), care consacră, printre altele, dreptul la pensie pentru toți cetățenii, în condițiile prevăzute de lege. Astfel, criteriile și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru beneficiul efectiv al dreptului la pensie, criteriile de acordare a pensiei și modul de calcul al cuantumului acesteia, precum și toate celelalte norme de drept substanțial ori de procedură privind funcționarea sistemului public de asigurări sociale trebuie reglementate prin lege. Legiuitorul are, în consecință, competența exclusivă și opțiunea liberă pentru stabilirea modalității de determinare a punctajului anual al asiguratului, a punctajului mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare, a modului de majorare a punctajului realizat după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, precum și a modului de determinare a cuantumului drepturilor de asigurări sociale.

Prin Decizia nr. 684 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008, Curtea a reținut că interpretarea pretins neconstituțională a textului de lege este generată de premisa greșită de la care pleacă autorul excepției, care are în vedere doar calculul punctajului anual, făcând abstracție de faptul că, în final, punctajul mediu anual se va împărți la numărul de ani care reprezintă stagiul complet de cotizare potrivit legii, iar nu la numărul de ani înăuntrul cărora s-a contribuit pentru a fi realizat stagiul de cotizare obligatoriu, număr care, în cazul celor care au realizat o contribuție fracționată, este mai mare decât numărul de ani care reprezintă stagiul de cotizare legal.

Astfel, punctajul anual rezultat într-un an în care s-a cotizat fracționat se va completa în final cu punctajul anual dintr-un alt an în care s-a cotizat, de asemenea, parțial, pentru a se completa stagiul de cotizare cerut de lege.

Din această perspectivă de ansamblu rezultă că modalitatea de calcul instituită de art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 duce, în final, la rezultate identice pentru cei care au avut contribuții identice și un stagiul de cotizare egal, chiar dacă unii au contribuit în fracțiuni de an și alții fără întrerupere.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 823

din 10 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința din data de 4 octombrie 2012 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Dănuț Ungureanu, Carol Iosif Lukács și Gheorghe Pleșca în dosarele nr. 1.495/330/2011, nr. 32.860/211/2010 și nr. 2.144/206/2010 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă, Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 727D/2012, nr. 802D/2012 și nr. 975D/2012 și a prevederilor art. 118 alin. (31) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Radu-Alin Dobra, Aurel Mătanie și Marius Ciprian Buda în dosarele nr. 9.669/211/2010, nr. 2.501/302/2010 și nr. 11.826/299/CV/2011 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 759D/2012, nr. 842D/2012 și nr. 1.087D/2012, precum și a prevederilor art. 118 alin. (3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Cătălin Constantin Ursărescu în Dosarul nr. 17.732/245/2011 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 849D/2012.

Dezbaterile au avut loc la termenul din 4 octombrie 2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea dosarelor nr. 759D/2012, nr. 802D/2012, nr. 842D/2012, nr. 849D/2012, nr. 975D/2012 și nr. 1.087D/2012 la Dosarul nr. 727D/2012, care este primul înregistrat. Totodată, în temeiul art. 24 din Constituție, Curtea a admis cererea autorului excepției prezent în Dosarul nr. 842D/2012, Aurel Mătanie, de a amâna pronunțarea cu o săptămână, în vederea depunerii de concluzii scrise. Luând act de concluziile scrise depuse de autorul excepției, Curtea s-a pronunțat asupra acesteia la data de 10 octombrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile civile nr. 271/R din 19 martie 2012, nr. 805 din 23 februarie 2012 și nr. 1.355 din 30 aprilie 2012, precum și prin

încheierile din 14 decembrie 2011, 15 februarie 2012, 11 aprilie 2012, 8 februarie 2012 pronunțate în dosarele nr. 1.495/330/2011, nr. 2.501/302/2010, nr. 11.826/299/CV/2011, nr. 9.669/211/2010, nr. 32.860/211/2010, nr. 17.732/245/2011 și nr. 2.144/206/2010, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31) din Legea nr. 202/2010, și Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3) din Legea nr. 202/2010.**

Excepția a fost ridicată de Dănuț Ungureanu, Radu-Alin Dobra, Carol Iosif Lukács, Aurel Mătanie, Cătălin Constantin Ursărescu, Gheorghe Pleșca și Marius Ciprian Buda în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor sentințe civile prin care s-au respins plângerile formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 elimină posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii judecătorești prin care se soluționează plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției la regimul circulației pe drumurile publice, ceea ce aduce atingere dreptului la un proces echitabil, accesului liber la justiție și dreptului la apărare.

Totodată, textul de lege criticat este discriminatoriu, deoarece în temeiul său se vor pronunța hotărâri definitive și irevocabile în cauzele care se aflau pe rolul instanțelor de judecată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010. Se creează, de asemenea, o situație inegală pentru contravenienții sancționați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și alte categorii de contravenienți ce beneficiază de calea de atac a recursului.

Sunt încălcate și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la principiul neretroactivității legii, deoarece textul de lege criticat este de aplicare imediată, inclusiv în procesele în curs de soluționare, lipsind autorii de calea de atac a recursului, deși, la momentul săvârșirii faptelor contravenționale, beneficiau de această cale de atac.

Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului asimilează contravențiile „acuzărilor în materie penală”, impunând asigurarea dreptului la apărare și aplicarea prezumției de nevinovăție în conformitate cu rigorile normei penale.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în dosarele nr. 727D/2012, nr. 759D/2011, nr. 802D/2011, nr. 842D/2012, nr. 849D/2012 și nr. 975D/2012, apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată, în primă instanță, plângerea contravențională nu îngreșește accesul liber la justiție, care nu are semnificația, în toate cazurile, a accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața instanței naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Mai mult, prevederile legale criticate constituie norme de procedură, or, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege.

În Dosarul nr. 1.087D/2012, ținând seama de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și de faptul că excepția a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 500 din 15 mai 2012, constată că excepția a devenit inadmisibilă, ca urmare a constatării neconstituționalității textului de lege criticat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile autorului prezent Aurel Mătanie și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în actele de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010, art. 118 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În Dosarul nr. 849D/2012 Curtea a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, însă, în realitate, astfel cum se observă din motivarea încheierii de sesizare și din concluziile autorului excepției, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, introduse prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Acestea au următorul cuprins: „(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*”

Autorii arată că textul de lege criticat aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispozițiilor art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție, precum și art. 8 referitor la dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor juridice naționale din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă următoarele:

1. Solicitarea autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 842D/2012, referitoare la extinderea obiectului acesteia și la dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, în plus față de cele ale art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu care instanța de judecată a fost sesizată și pe care le-a reținut în actul de sesizare a Curții Constituționale, nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)*”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)*”. Cadrul procesual specific al excepției de neconstituționalitate este, așadar, cel fixat prin actul de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția. Prin urmare, în fața Curții Constituționale obiectul excepției nu poate fi altul decât cel stabilit prin încheierea de sesizare. O extindere a acestuia, ca urmare a admitterii cererii făcute în fața Curții de către o parte, excedează cadrului stabilit prin Legea nr. 47/1992. În acest sens Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 528 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 15 iunie 2012.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea reține că, ulterior sesizării sale prin actele menționate, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că acestea sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind*

neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dănuț Ungureanu în Dosarul nr. 1.495/330/2011 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, de Radu-Alin Dobra și Carol Iosif Lukács în dosarele nr. 9.669/211/2010 și nr. 32.860/211/2010 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Aurel Mătanie și Marius Ciprian Buda în dosarele nr. 2.501/302/2010 și nr. 11.826/299/CV/2011 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Cătălin Constantin Ursărescu în Dosarul nr. 17.732/245/2011 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Pleșca în Dosarul nr. 2.144/206/2010 al Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 826

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) pct. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Aurel Șerban Anghelescu și Elena Anghelescu în Dosarul nr. 13.028/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 425D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.526/2011 și nr. 224/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 13.028/63/2011, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) pct. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Aurel Șerban Anghelescu și Elena Anghelescu într-o cauză privind asigurările sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, prin stabilirea impozitului asupra pensiilor, contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (2), art. 47 alin. (2) și art. 56 alin. (1). În acest sens, arată, în esență,

că, deși sunt beneficiari ai Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, și ai Legii nr. 189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, iar veniturile lor, inclusiv acelea provenite din pensii, nu trebuie impozitate, acest lucru nu este respectat, ci, dimpotrivă, potrivit dispozițiilor de lege criticate, se realizează contrariul.

Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin încheierea de sesizare, Curtea a fost sesizată cu art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că, în realitate, este vorba despre dispozițiile art. 1 pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, care se referă la modificarea prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006. În aceste condiții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, și art. 41 lit. e) din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006: „*Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.*”;

— Art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: „*Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit: (...)*
e) *venituri din pensii, definite conform art. 68.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul român, art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 44 alin. (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) referitor la nivelul de trai și art. 56 alin. (1) referitor la contribuții financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate pun în discuție modul de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate. Asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este inadmisibilă.

De altfel, prin Decizia nr. 1.526 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2012, Curtea a reținut că stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta având dreptul exclusiv de a stabili quantumul impozitelor și taxelor și de a opta pentru acordarea unor exceptări sau scutiri de la aceste obligații în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective.

Totodată, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, Curtea constată că, prin Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, a statuat că aceste dispoziții sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentajul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Aurel Șerban Angheliescu și Elena Angheliescu în Dosarul nr. 13.028/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 877

din 23 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003
privind Codul de procedură fiscală și ale Legii nr. 174/2004
pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ștefan Solomon în Dosarul nr. 9.357/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 844D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.357/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Ștefan Solomon într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit prevederilor art. 115 alin. (1) din Constituție, se interzice emiterea de ordonanțe simple în domeniul legilor organice. Or, Codul de procedură fiscală reglementează, prin titlul IX, procedura de contencios fiscal, un

caz particular al procedurii contenciosului administrativ. Astfel, prin dispozițiile Codului de procedură fiscală s-au adus modificări în materia contenciosului administrativ, ceea ce contravine Legii fundamentale.

În continuare, arată că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost aprobată prin Legea nr. 174/2004, lege adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție, referitor la adoptarea legilor organice. Or, astfel cum a statuat și instanța de contencios constituțional, aprobarea unei ordonanțe de guvern prin lege nu este de natură a înlătura viciul de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, acesta se strămută și asupra legii de aprobare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Titlul IX al Codului de procedură fiscală se referă la „*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*”. Or, contestația este o cale de atac necontencioasă, care nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ. Procedura contestației, reglementată de titlul IX al Codului de procedură fiscală, nu este o procedură contencioasă, întrucât nu este soluționată de instanțele judecătorești. Așa fiind, se apreciază că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în integralitatea sa, precum și dispozițiile Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea acesteia sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, și ale Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (1) referitor la adoptarea de către Parlament a unei legi speciale de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 409 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.063 din 16 noiembrie 2004, și Decizia nr. 927 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, a statuat că dispozițiile cuprinse în titlul IX „Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale” al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate. Asemenea proceduri, în care soluționarea plângerilor și a contestațiilor este atribuită însuși organului care a emis actul

atacat sau organului ierarhic superior acestuia, nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție — caracterizată prin soluționarea de către un organ independent și imparțial a litigiilor privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective —, ele fiind specifice funcției administrative.

În continuare, Curtea reține că sfera de cuprindere a noțiunii de „*contencios administrativ*” este cea reglementată de dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Astfel, contenciosul administrativ reprezintă „*activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim*”. Curtea constată că un element esențial al contenciosului administrativ este reprezentat de implicarea instanței de contencios administrativ competente potrivit legii organice în activitatea de soluționare a conflictului existent.

În cazul dispozițiilor cuprinse în titlul IX al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, legiuitorul a instituit o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, menită să realizeze tocmai degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dispoziții care nu pot fi incluse în sfera noțiunii de „*contencios administrativ*”.

Așa fiind, Curtea constată că nu poate fi primită critica autorului excepției referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (1), dispozițiile criticate nereglementând în sfera contenciosului administrativ.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ștefan Solomon în Dosarul nr. 9.357/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 878

din 23 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, excepție ridicată de Societatea Comercială Techno Konsult România — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.035/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 854D/2012.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Modan Janette Raluca, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Susține că efectele juridice ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 au încetat prin nedepunerea acesteia spre aprobare de către Parlament. Termenul de „lege” utilizat de dispozițiile constituționale ale art. 139 alin. (1) determină adoptarea taxelor și impozitelor numai prin lege organică, și nu prin alte acte normative, cum ar fi ordonanțele Guvernului. Totodată, dobânzile prevăzute de dispozițiile art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 intră tot în categoria taxelor și impozitelor, trebuind a fi adoptate numai prin lege organică.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că ordonanța criticată a fost aprobată prin Legea nr. 174/2004, iar termenul de „lege” se referă la acte normative cu putere de lege, inclusiv ordonanțele Guvernului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.035/299/2012, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, excepție ridicată de Societatea Comercială Techno Konsult România — S.R.L. din București într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

— dispozițiile Codului de procedură fiscală sunt neconstituționale deoarece acesta nu a fost aprobat prin lege;

— dispozițiile art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale ordonanței în ansamblu sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 139 alin. (1) și art. 115 alin. (1) din Constituție; deși art. 139 alin. (1) din Constituție dispune că impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, Codul de procedură fiscală, care este o ordonanță simplă, reglementează în acest domeniu;

— art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe este neconstituțional deoarece abilitază Guvernul să emită ordonanțe într-un domeniu rezervat în exclusivitate legii organice.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost aprobată prin Legea nr. 174/2004. În continuare face referire la noțiunea de „lege” cuprinsă în art. 139 din Constituție, astfel cum ea a fost definită în jurisprudența Curții Constituționale. În ceea ce privește dispozițiile art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, arată că acestea nu afectează principiul egalității în materie fiscală, fiind măsuri aplicate tuturor persoanelor aflate în situațiile descrise. În final, arată că procedura fiscală nu face parte din categoriile reglementate prin lege organică, astfel cum acestea sunt menționate în Legea fundamentală, astfel că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. 5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, iar Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 19 decembrie 2003. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”;

— Art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”;

— Art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „(1) Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare.

(11) Sunt supuse sechestrării și valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta și/sau identificate de către organul de executare, în următoarea ordine:

a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;

b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit;

c) bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;

d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 158;

e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;

f) produse finite.

(12) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (11) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(3) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.

(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.

(5) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

(7) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.”;

— Art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003: „În temeiul art. 115 alin. (1) din Constituția României, republicată, Guvernul este abilitat ca de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea celei de-a doua sesiuni ordinare a anului 2003 și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 2004, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează: (...)

II. Economia și finanțele publice: (...)

5. Codul de procedură fiscală.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (1) referitor la adoptarea de către Parlament a unei legi speciale de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice și ale art. 139 alin. (1) referitor la stabilirea impozitelor, taxelor și a oricăror altor venituri ale bugetului de stat numai prin lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în jurisprudența sa constantă cu privire la art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor

sociale se stabilesc numai prin lege, a statuat că termenul de „lege” folosit în aceste prevederi constituționale desemnează acte normative ce au forța juridică a legii, fiind incluse aici și ordonanțele Guvernului. Astfel, prin Decizia nr. 5/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992, Curtea a reținut că, „Pentru a se înlătura posibilitatea proliferării actelor normative de ordin administrativ în această materie, Constituția a consacrat regula după care impozitele și taxele pentru bugetul de stat (bugetul asigurărilor sociale de stat) se stabilesc numai prin act ce are forța juridică a legii [...]. Cuvântul *numai* dorește să bareze posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat, prin acte inferioare, ca forță juridică, legii, cum sunt hotărârile Guvernului”. Așa fiind, Curtea nu poate reține critica potrivit căreia dispozițiile art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale ordonanței în ansamblu contravin prevederilor art. 139 alin. (1) și art. 115 alin. (1) din Constituție.

Curtea observă, totodată, că au fost respectate și prevederile art. 115 alin. (3) din Constituție, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost aprobată de Parlament prin Legea nr. 174/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 25 mai 2004.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003, Curtea reține că autorul excepției critică faptul că prin acest text legal se prevede abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în domeniul economiei și finanțelor publice, și anume „Codul de procedură fiscală”. Față de această susținere, Curtea constată că, potrivit sistemului Legii fundamentale, calificarea legilor ca fiind organice se face expres prin textele constituționale, iar nu pe cale de interpretare. Art. 73 alin. (3) din Constituție prevede majoritatea domeniilor care sunt supuse reglementării prin lege organică. Atât în acest text, cât și în celelalte articole ale Constituției, în care se specifică necesitatea adoptării de legi organice, nu se prevede că procedura fiscală este supusă reglementării prin asemenea legi. Așa fiind, este neîntemeiată susținerea potrivit căreia dispozițiile legii de abilitare au încălcat prevederile art. 115 alin. (1) din Constituție, care exclud posibilitatea Guvernului de a reglementa prin ordonanță, în baza unei legi de abilitare, în domeniul legilor organice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120, art. 120¹ și art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 în ansamblu, precum și ale art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, excepție ridicată de Societatea Comercială Techno Konsult România — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.035/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul impozitelor și taxelor locale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3. din Legea nr. 1/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — (1) Pentru anul 2013, prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale pot adopta hotărâri privind reducerea nivelurilor valorilor impozabile, impozitelor și taxelor locale prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele și taxele locale și alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile aplicabile începând cu anul 2013, cel mult până la nivelurile prevăzute prin hotărârile

autorităților administrației publice locale respective, adoptate de către acestea pentru anul 2012.

(2) Hotărârile prevăzute la alin. (1) pot fi adoptate în termen de cel mult 20 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Sumele achitate de contribuabili peste nivelurile impozitelor și taxelor locale aprobate prin hotărâri ale autorităților deliberative conform alin. (1) se compensează cu obligații de plată către bugetele locale cu termene de plată viitoare sau se restituie la cererea contribuabililor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 9 ianuarie 2013.
Nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului György Frunda

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului domnului György Frunda.

Art. 2. — Activitatea domnului György Frunda este neremunerată.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 9 ianuarie 2013.
Nr. 21.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Florea Voinea
din calitatea de consilier onorific al prim-ministrului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florea Voinea se eliberează din calitatea de consilier onorific al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 9 ianuarie 2013.

Nr. 22.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Victor Socaciu
în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 760/2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Victor Socaciu se numește în funcția de secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 9 ianuarie 2013.

Nr. 23.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Ilie Dincă
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Romi**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2004 pentru înființarea Agenției Naționale pentru Romi, aprobată cu modificări prin Legea nr. 7/2005, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.703/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Romi, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ilie Dincă se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 9 ianuarie 2013.
Nr. 24.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Vasile Daniel
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Romi**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2004 pentru înființarea Agenției Naționale pentru Romi, aprobată cu modificări prin Legea nr. 7/2005, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.703/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Romi, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vasile Daniel se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 9 ianuarie 2013.
Nr. 25.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

